

Daniel Arasa
periodista

L'Ajuntament de Tortosa ha encarregat a una empresa la redacció d'un projecte de museització de les Avançades de Sant Joan i del Fortí d'Orleans. Seran uns museus a l'aire lliure, dedicats en principi a rememorar la història.

Vaig sentir un veritable entusiasme en llegir la notícia. Sincerament, molts cops havia pensat en la conveniència de la museització dels castells, especialment les Avançades de Sant Joan. Em satisfia aquesta iniciativa municipal, que pot aportar molt més atractiu pels visitants, posant cada cop més en valor l'extraordinari patrimoni que per les seves dimensions té del conjunt de les muralles de Tortosa.

Segons la informació difosa per l'Ajuntament, s'instal·laran figures a escala real de militars i civils relacionats amb la Guerra de Successió. També potser reproduccions d'armes, com canons de l'època. I algunes de les figures sumaran codis QR amb explicacions.

Està molt bé com a forma d'explicar la història. Cal, això sí, que es fa-

ci sense sectarisme.

Em permeto, però, fer una proposta. Que un dels dos recintes emmurallats, preferentment en la meua opinió les Avançades de Sant Joan per la seva gran dimensió i molt millor conservació, per formar part del mateix conjunt de la Suda on hi ha el Parador de Turisme i estar situat enmig dels barris antics, es destini no als esdeveniments bèl·lics, sinó a la pau, que és la finalització de la violència. És a dir, convertir el que és un recinte pensat i construït per a la guerra -com tots els castells i muralles del món- en un indret i ruta de promoció de la pau.

Qualsevol es pot preguntar: I que posar allí?

Evidentment, no pot limitar-se a l'àmbit local o de la zona, sinó fer-ho amb visió universal. A banda d'obrir horitzons a tothom en pro de la pau, pot interessar molt més al visitant foraster. Em permeto exposar-ne un ventall d'idees, que les autoritats poden valorar si és viable, o si el consideren d'interès.

Figures, estàtues, panells o referències a personatges que van ser grans promotors de la pau com Martin Luther King o Mahatma Gandhi.

A nivell d'Espanya o de Catalunya, l'abat Oliba, creador de "Pau i Treva" a l'edat mitjana, o Federico Mayor Zaragoza, tortosí d'adopció recentment traspasat, que va ser un impulsor de la pau en els càrrecs que va tenir tant com a director de

la UNESCO o com a president de la Fundació Cultura de Pau. O Ramon Llull, promotor de diàleg i reconciliació a la seva època. O el diplomàtic espanyol Àngel Sanz Briz, que va salvar a Budapest milers de jueus de la persecució dels nazis durant la Segona Guerra Mundial.

En un espectre més global, Erasmus de Rotterdam, humanista conciliador en moments de lluites religioses a Europa. O Bertha von Suttner, autora del llibre *Abaixeu les armes!* i primera dona que va guanyar el Premi Nobel de la Pau l'any 1905. O potser altres premis Nobel de la Pau.

O el Papa Benet XV, que va fer grans esforços intentant la pau a la Primera Guerra Mundial. I d'aquest mateix conflicte, l'emperador Carles d'Àustria-Hongria que des que va accedir al tron el 1916 va intentar acabar amb la guerra.

Més enllà de persones concretes, fets de pau o reconciliació que han canviat la història: com la Pau de Westfàlia que va posar fi a la Guerra dels Trenta Anys entre catòlics i protestants; o la caiguda del Mur de Berlín; o el final de l'apartheid a Sud-àfrica; o el Tractat de l'Elisi, en què Charles de Gaulle i Konrad Adenauer van signar la reconciliació entre els eterns enemics França i Alemanya; o els acords de Camp David entre Egipte i Israel; o els d'Irlanda del Nord posant fi a dècades de violència...

I baixant a nivell dels mateixos

combatents, per exemple el que és probablement més conegut, la treva de Nadal de 1914, amb confraternització de soldats alemanys i britànics. Però n'hi ha hagut d'altres en diverses guerres, inclosa la guerra espanyola de 1936-1939.

Desconec fins a quin punt pot interessar o es considera viable, però, en tot cas, llanço la idea com aquell naufrag que havia anat a parar a una desconeguda illa. Posava un missatge dintre una ampolla i la llançava al mar. Per si algú la recollia.

EL DIBUIX DE LA SETMANA

per Jokin Moya

